

Posudek diplomové práce Terezy Sojákové *Postava ženy ve španělském románu v období frankismu*

Na práci Terezy Sojákové je třeba ocenit hned na začátku promyšlenost celku a pečlivý výběr pojednávaných reprezentativních děl. Autorčin přístup je střízlivý, avšak se zaujetím pro věc. Literatura pro Sojákovou představuje spojení se životem společnosti, který reflektuje, zobecňuje jeho vývoj, ale také jej, čas od času, spoluvytváří. Pohled na vztah reality a fikce však není zjednodušující, reflektuje problematiku stylizace a významových posunů. Zároveň je nutné ocenit úsilí o vyváženost celkového přístupu i v tom smyslu, že autorka na jedné straně věcně poukazuje na ideologicky podložené působení režimu v oblasti vymezování či omezování sociální role žen, na straně druhé však trpně nepodléhá aktuálním dominantním trendům militantního feminismu, s jeho velmi schematickým pohledem na problematiku emancipace žen. Sojáková se však nezříká toho (když je to pro ni užitečné), využít inspirativních podnětů z rozličných interpretačních přístupů.

Zmínil-li jsem promyšlenost celé práce, je třeba vyzdvihnout také úvodní část, věnovanou historickému přehledu vývoje postavy ženy v literárních dílech ve vazbě na její sociální postavení obecně. I zde se projevuje vědomí souvislostí řady činitelů, jež posouvají, proměňují vývoj celé společnosti ve vzájemném spolupůsobení.

Výběr reprezentativních děl je funkční, což autorka prokázala na jejich rozboru a interpretaci z hlediska, které ji zajímá. Stejně tak je funkční i konfrontace mužských a ženských autorů, či zapojení do kontextu více či méně „pokrokových“ tvůrců, ale také tvůrců, jakými jsou hodnotově spíše indiferentní Cela, či tradicionalistický Delibes.

Kvalita práce je zřejmá jak v dílčích rozbořech, tak v celkovém shrnutí, z kterého vyplývají některé pozoruhodné obecnější poznatky. Mám na mysli zejména roli matky, vztah matky a dcery, či role „náhradní“ matky v procesu formování dospívajících žen.

Je samozřejmé, že pojednávané téma otevírá, nabízí řadu dalších podnětů, připouští rozvinutí, prohloubení či zproblematizování v nejednom směru. Avšak v zájmu vnitřní soudržnosti je třeba stanovit si jistá funkční omezení, a i v tomto směru, myslím, volila autorka správně.

Diplomovou práci doporučuji k přijetí k obhajobě.

V Chýni 18. ledna 2009

PhDr. Michal Fousek, Ph. D.